

Danske Regioner
Dampfærgevej 22
2100 København Ø

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 17. december 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMSEB
Sags nr.: 1212015
Dok. nr.: 1114731

Henvendelse af 8. oktober 2012 vedrørende kommuners adgang til at indgå aftaler om tilvejebringelse af behandling hos alment praktiserende læger

Danske Regioner har den 8. oktober 2012 rettet henvendelse til Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse vedrørende kommuners adgang til at indgå aftaler om tilvejebringelse af behandling hos alment praktiserende læger.

Baggrunden er, at Danske Regioner fra Region Hovedstaden har modtaget 2 aftaler, som henholdsvis Københavns Kommune og Bornholms Regionskommune har indgået med Praktiserende Lægers Organisation (PLO). Ifølge Danske Regioner dækker aftalerne over lægehjælp, der i mere eller mindre grad er omfattet af regionernes overenskomst på samme område.

Danske Regioner anfører, at det er Danske Regioners umiddelbare opfattelse, at aftalerne kan være i strid med sundhedsloven, og anmoder på den baggrund ministeriet om at tage stilling til, hvorvidt kommunernes kompetence til at indgå sådanne aftaler eller om denne kompetence udelukkende er regional.

De to konkrete aftaler, som er anledningen til Danske Regioners henvendelse, er indgået udenfor de etablerede samarbejdsfora, og vedrører henholdsvis en aftale om medicingennemgang i Københavns Kommune og om sygebesøg i Bornholms Regionskommune.

Det fremgår af sundhedslovens § 3, at regioner og kommuner efter reglerne i sundhedsloven er ansvarlige for, at sundhedsvæsenet tilbyder en befolkningsrettet indsats vedrørende forebyggelse og sundhedsfremme samt behandling af den enkelte patient. Det fremgår endvidere, at sundhedsvæsenets opgaver udføres af regionernes sygehusvæsen, praktiserende sundhedspersoner, kommunerne og øvrige offentlige og private institutioner m.v.

De specifikke myndighedsopgaver vedrørende de enkelte ydelser m.v. (sygehusydelser, praksissektorydelser, forebyggelsesopgaver m.v.) fremgår herefter af specifikke bestemmelser i loven.

Det fremgår således af § 57, at regionsrådet har ansvar for at tilvejebringe tilbud om behandling hos praktiserende sundhedspersoner. Det følger af sundhedslovens § 227, at Regionernes Lønnings- og Takstnævn afslutter overenskomster med organisationer af sundhedspersoner m.fl. om vilkårene for ydelser i praksissektoren, dvs. ydelser hos alment praktiserende læger, speciallæ-

ger, kiropraktorer, fysioterapeuter, tandlæger, tandplejere, psykologer og fodterapeuter.

Regionerne opfylder myndighedsforpligtelsen i henhold til sundhedslovens § 60, jf. § 57, om at tilvejebringe tilbud om behandling hos alment praktiserende læger via de overenskomster, som er indgået imellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn (RLTN) og Praktiserende Lægers Organisation om vilkårene for ydelser i praksissektoren.

Kommunerne er efter sundhedslovens afsnit IX ansvarlige for en række sundhedsydelser, der løses tæt på borgerne og i sammenhæng med andre kommunale opgaver på bl.a. ældreområdet, skoleområdet og det sociale område. Disse opgaver omfatter bl.a. sygepleje, sundhedspleje, tandpleje til børn og unge, genoptræning samt misbrugsbehandling. Hertil kommer, at kommunerne efter sundhedslovens § 119 bl.a. skal etablere forebyggende og sundhedsfremmende tilbud til borgerne.

Med kommunalreformen blev der indført kommunal medfinansiering på sygehus- og praksisområdet med henblik på at styrke kommunernes incitamenter til at samarbejde med regionerne om løsningen af opgaverne i hele sundhedsvæsenet. Som led i kommunernes medfinansiering af praksissektoren blev KL medlem af RLTN, der bl.a. har ansvar for at indgå overenskomster på praksisområdet med organisationer af sundhedspersoner, herunder praktiserende læger. Hermed er kommunerne også repræsenteret i Landssamarbejdsudvalgene og i de regionale samarbejdsudvalg på praksisområderne, herunder almen praksis.

Derudover blev der med henblik på at styrke samarbejdet mellem regioner og kommuner i henhold til sundhedsloven nedsat sundhedskoordinationsudvalg, ligesom der blev indført krav om, at kommuner og region skal indgå sundhedsaftaler.

Ministeriet skal herefter vejledende udtale følgende:

Myndighedsansvaret for levering af forskellige former for sundhedsydelser er fastlagt i sundhedsloven (sygehusydelser, praksissektorydelser, kommunale sundhedsydelser m.v.).

Myndighedsansvaret for at tilvejebringe tilbud om behandling hos alment praktiserende læger påhviler regionerne, jf. til sundhedslovens § 60, jf. § 57, og de kommunale opgaver efter sundhedsloven fremgår af sundhedslovens afsnit IX.

Det er på den baggrund ministeriets opfattelse, at en kommune ikke ensidigt kan tilvejebringe tilbud om behandling hos alment praktiserende læger.

Det er imidlertid ministeriets opfattelse, at en kommune, via sit samarbejde med regionen – i regi af samarbejdsudvalget efter overenskomsten, og gennem sundhedsaftaler – har mulighed for at indgå aftaler, der sikrer sammenhæng mellem den kommunale sundhedsindsats og de praktiserende lægers ydelser.

Specifikt vedrørende de praktiserende lægers medvirken til medicingennemgang skal ministeriet bemærke, at det fremgår af Overenskomst om almen praksis, at den praktiserende læge har opgaven som koordinator, vejleder og tovholder for patienten.

Som tovholder er almen praksis ansvarlig for at sikre overblik og kontinuitet i patientforløbet defineret ud fra patientens behov. Tovholderfunktionen betyder, at almen praksis med sit kendskab til patienten og historikken i patientens forskellige helbredsproblemer samler trådene og sikrer, at der er en logisk sammenhæng i de tilbudte undersøgelser og behandlinger, så behandlingen forbliver relevant i forhold til patientens helbredsproblem.

Det fremgår også af overenskomsten, at den praktiserende læges funktion som kontaktperson/tovholder for patienter, der går på tværs af sektorerne i behandlingsforløb, understøttes gennem den samlede honorering i form af såvel basis- som ydelseshonorarer.

Det er herefter ministeriets opfattelse, at det må betragtes som en naturlig del af de praktiserende lægers arbejde at skabe sig overblik over patienternes medicin mv, og at handle herpå, når dette skønnes nødvendigt, og at lægerne allerede honoreres herfor efter den gældende overenskomst.

Med venlig hilsen

Sven Erik Bukholt